

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Valsts ieņēmumu dienests

Motpart: "Altic" SIA

Domslut

- 1) Artikel 168 a i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2010/45/EU av den 13 juli 2010, ska tolkas så, att den utgör hinder för att neka en skattskyldig person som deltar i näringskedjan rätt till avdrag för ingående mervärdesskatt enbart av det skälet, om det antas vara styrkt, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att kontrollera, att den beskattningsbara personen inte har uppfyllt sina skyldigheter i fråga om identifiering av sina leverantörer för att kunna spåra livsmedel, enligt kraven i artikel 18.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet. Underlåtenhet att uppfylla dessa skyldigheter kan emellertid utgöra en omständighet bland andra, som tillsammans och samstämmigt tyder på att den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att han eller hon deltog i en transaktion som ingick i ett mervärdesskattebedrägeri, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att bedöma.
- 2) Artikel 168 a i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2010/45, ska tolkas så, att den omständigheten att en beskattningsbar person som deltar i livsmedelskedjan inte kontrollerar registreringen av sina leverantörer hos behöriga myndigheter, enligt artikel 6.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 852/2004 av den 29 april 2004 om livsmedelshygien och artikel 31.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd, inte är relevant för bedömningen av om den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att vederbörande deltog i en transaktion som ingick i ett mervärdesskattebedrägeri.

(¹) EUT C 276, 6.8.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht - Tyskland) – Landwirtschaftskammer Niedersachsen mot Reinhard Westphal

(Mål C-378/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 – Skydd av Europeiska unionens ekonomiska intressen – Artikel 3.1 – Preskriptionstid – Förordningar (EEG) nr 3887/92 och (EG) nr 2419/2001 – Integrerat administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar – Återbetalning av felaktigt utbetalda belopp – Tillämpning av regeln om den lindrigaste preskriptionstiden)

(2019/C 413/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Landwirtschaftskammer Niedersachsen

Motpart: Reinhard Westphal

Domslut

Artikel 49.6 i kommissionens förordning (EG) nr 2419/2001 av den 11 december 2001 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för det integrerade administrations- och kontrollsystem för vissa av gemenskapens stödordningar som infördes genom rådets förordning (EEG) nr 3508/92, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 118/2004 av den 23 januari 2004 ska tolkas så, att den tidpunkt då den preskriptionstid som avses i den bestämmelsen börjar löpa ska fastställas i enlighet med artikel 3.1 i rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen, det vill säga den dag då oegentligheten upphörde för kontinuerliga eller upprepade oegentligheter.

(¹) EUT C 301, 27.8.2018.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 3 oktober 2019 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État - Belgien) – Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL mot Institut des Comptes nationaux (ICN)

(Mål C-632/18) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Ekonomisk och monetär politik – Det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen – Förordning (EU) nr 549/2013 – Sektorn offentlig förvaltning – Koncerninternt finansinstitut – Begrepp – Bolag som erbjuder hushåll med låg eller medelstor inkomst hypotekslån under kontroll av en offentlig förvaltningsenhet)

(2019/C 413/20)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Fonds du Logement de la Région de Bruxelles-Capitale SCRL

Motpart: Institut des Comptes nationaux (ICN)

Domslut

- 1) Bestämmelserna i bilaga A till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 549/2013 av den 21 maj 2013 om det europeiska national- och regionalräkenskapssystemet i Europeiska unionen ska tolkas så, att det, för att avgöra om en separat institutionell enhet som står under en offentlig förvaltningsenhets kontroll ska hänföras till sektorn offentlig förvaltning i den mening som avses i det reviderade europeiska nationalräkenskapssystem som infördes genom denna förordning, när den uppvisar kännetecken som är utmärkande för ett koncerninternt finansinstitut, är nödvändigt att undersöka i vilken omfattning enheten står den ekonomiska risken för den verksamhet den bedriver.